

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

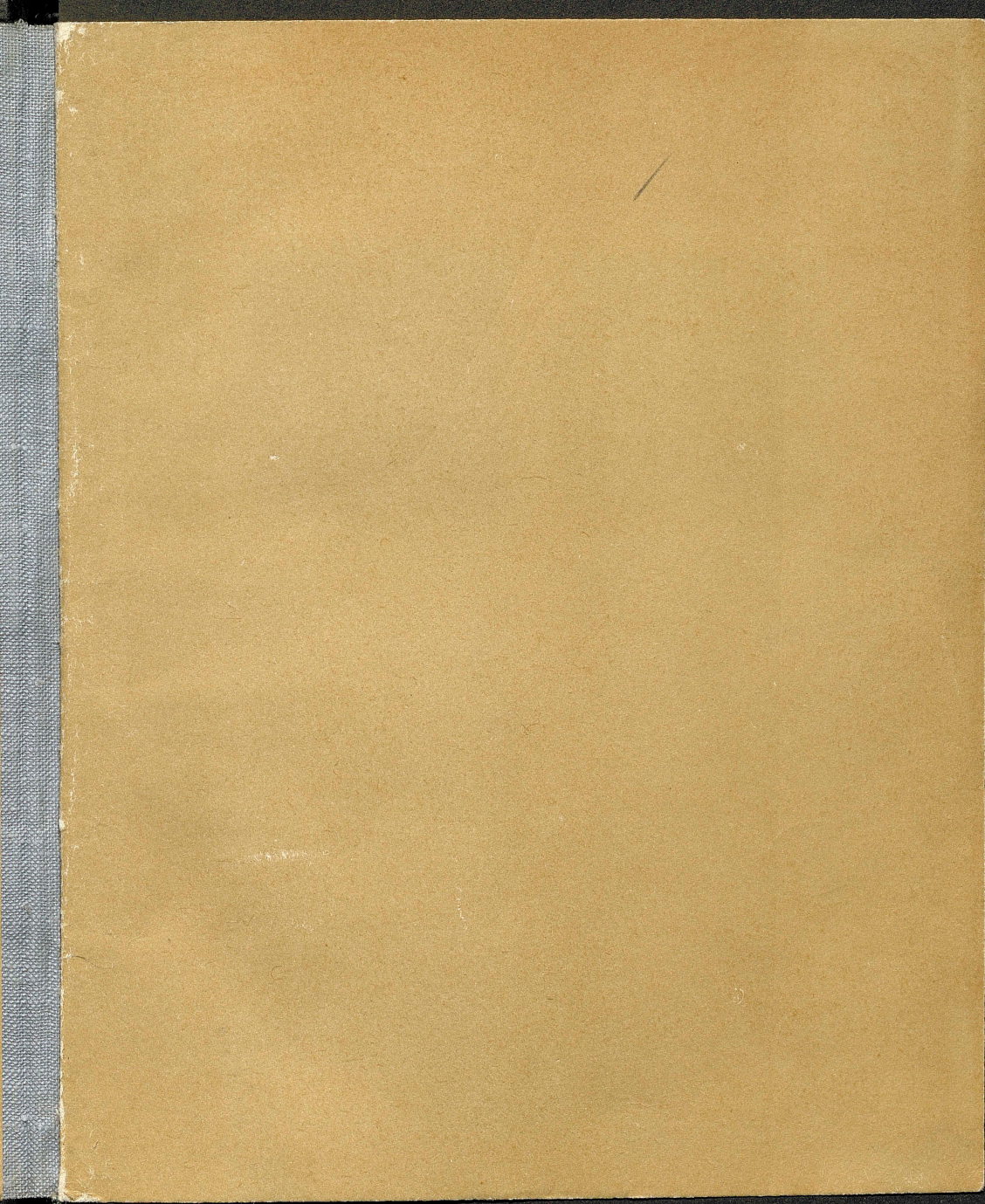
7.511

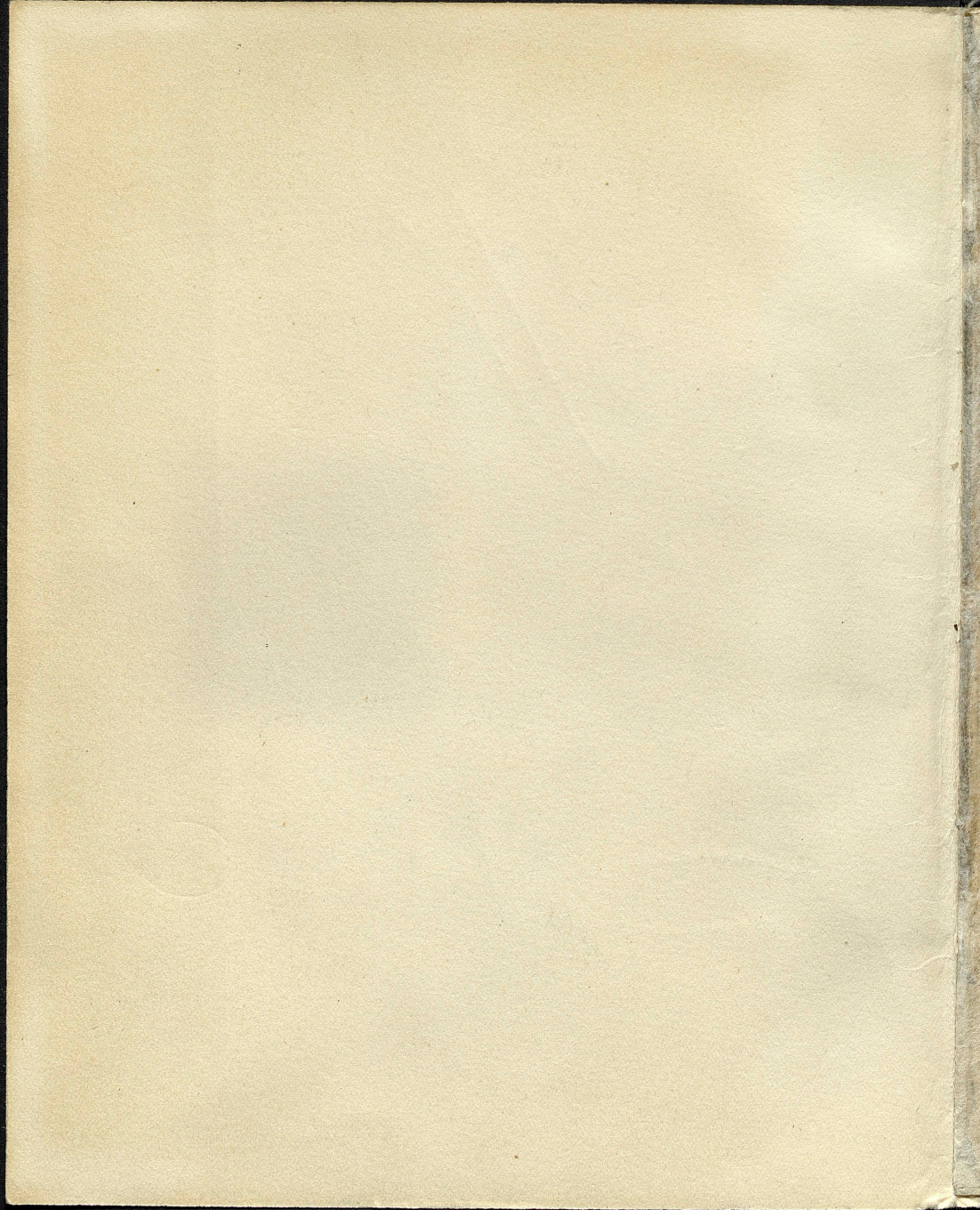
BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

7.539

S O L
FLORENTINVS
E MONTE CARMELO

IN APPENI CACVMINA, *N° 133.*

RADIOS SVOS VIBRANS

VNIVERSVMQVE

ILLVSTRANS ORBEM

Reuerendissimo in Christo Patri

PATRI MAGISTRO Simon Tarrichi

MATHÆO ORLANDO

ANT. R. O.

CARMELITARVM GENERALI,

D. D. D.

A PATRE ELIA NAYMAN

CARMELITA POLONO

Sac. Theol. Baccal.

Publicatus in Eccl. Carmelitarum sub tempus Magnæ

Solemnitatis eiusdem

Iulij 1669.

MEDIOLANI, Apud Iosephum Gariboldum.
SVPERIORVM PERMISSV.

L. G. Libris Translat. E. J. J. J.

XVII-7511-III

1967-4-1651

REVER.^{ME} PATER.

OVO cum ingenij mei foetu ad
 Te (cum tuo Ordine Medio-
 lani manens) nouus Polonus
 accedo Orator, nec immerito
 sane cum omnibus de Causis
 Tibi debitum esse nemo nega-
 uerit. Si enim materiam con-
 sideraueris, nostræ Sanctæ Carmelitanæ nouiter
 Sanctorum numero adscriptæ, laudes depræ-
 dicari à me Oratore Polono videbis. At cui
 melius Encomiū eius Panegiricum quam Tibi
 Reuerendissime Pater offerri poterat? Tu enim
 Sacrum Montis Carmeli Ordinem Regens, Ma-
 gni E L I Æ Patriarchæ ac Patris nostri Vices
 geris, hinc Filiæ laudes Patri, vti illi chario-
 res, offerre: haud mirum; Si vero personam
 spectes, videbis fidelem semper Clientē tuum,
 sub Religionis tuæ Vexillo ad mentem tuam
 militantem, omnibus Tibi deuinctum officiis.
 Quī gratitudinem beneficiorum à Te recep-
 torum

torum demonstrare cupiens, munera te digna non habens, hoc exiguum donum Tibi offert. Superest Reuerendissime Pater. Vt hoc donum, ea qua Tibi datur Polona fronte, recipias, exiguitatemque eius, rei, quam paucis continet, magnitudine metiaris, meque, pro semper, solito Paterno affectu fauoreque Complectaris.

Vræ Paternitatis Reuerendissimæ

Fidelissimus Cliens

FR. ELIAS NAYMAN

Sac. Theol. Baccalaureus

Polonus Carmelita.

QVOD

3

QUOD erat optandum maxime, & quod
vnum ad Carmelitanæ nostræ Religio-
nis gloriam, & splendorem augendum
maximè pertinebat; id non humano cō-
silio, sed Diuinitus prope datum atque
oblatum Nobis, (summo corrupti Or-
bis tempore) videtur. Illuxit enim iam
Vniuerso terrarum Orbi SOL qui non

modo Patrium solum, sed, & remotissimas quasque Regiones
illustrat. Oritur in Monte Carmelo, ex eoque in Appeninos, ra-
dios diffundit, hancque terrestrem illuminat Machinam. Sol iste
non alius est, quam. Diua MARIA MAGDALENA DE
PAZZIS, Vita atque factis, iam diuturna omnium opinione Ce-
lebris, nunc vero Sanctorum in numerum a Beatissimo Patre Cle-
mente Papa IX. nouiter relata. Huius ego Solis nouo, & insolito
splendore commotus, libenter ad eius laudes prædicandas, Orator
Polonus licet exiguus accessi; Non vt eiusdem augerem splendo-
rem, sed vt mea (licet rudi) lingua, eius vobis dignitates patefa-
cerem. Cursum enim eius, virtutum in signis, tanquā in Cœlestis
Zodiaci Schematibus vobis hodierna luce describere decreui Sed
quo me cæcutientem Oratorem, nimia fert præsumptio? Vt Solis
splendorem insolitum non modo contemplari cupiam, verum
etiam, vt vos eundem admirari valeatis, promittere audeam? In-
fana, mente, turbatoque ingenio pollicitationem hanc forsan pri-
mo aspectu procedere credetis meque temerarium tacito vocita-
bitis susurro. Sed postquam vobis notum fecero, me hoc arduum
negotium, non proprijs innixum Viribus, verum Solis nostri fre-
tum ope suscipere, omnem admirationem facile cessaturam non
dubito. Tantus etenim eius splendor, tanta lux, tantumque lu-
men, vt quemlibet se fixius intuentem, non modo cœcutire non
faciat, verum etiam e contra eundem Oculatissimum in Via vir-
tutis reddat *In intellectu eius inextinguibiliter illuminet* Ad te igitur me Conuerto. O SOL CARMELI
MARIA MAGDALENA; Ad te confugio Christi dilectissima

Sponsa,

Sponsa, supplex te exorans, ut Intellectum meum Tenebris Ignorantiæ obnubilatum, Splendoris radio illustrare digneris, quatenus Virtutum tuarum dignus effici merear decantator. Vosque dum huius SOLIS radios, cursumque: Dictione mea explicare conabor, beneuolo me dicentem prosequimini silentio.

Vitam Sanctorum, Solem esse, quemadmodum non quilibet (expertus scilicet) negabit, ita etiam non quisque inexpertus facile intelligere poterit. Quæ enim, dicet ille, SOLIS ad vitam nostram comparatio? Quæ splendoris eius, & actionum nostrarum paritas? Cui ne dubium hoc Incredulitatem in animo eius pareat, sic respondeo. Iustorum semita, est quasi lux splendens, procedit, & crescit in perfectum diem, iuxta Sapientissimum Sapientissimi Regum effatum. Verum curiosus inferet Indagator, plures esse lucas, Lunæ, Stellarum, Cometarum, aliarumque rerum, sicque hoc effatum, Iustos Soles esse, non absolute concludere. Lunam lucere, sed luce pallida, radios non diffundente, & ad Solis aduentum pereunte fateor; Stellæ scintillare, lucemque debilem satis emittere concedo. Cometas quoque splendere, sed non durante luce, & nihil illuminante, Inficias non eo. Verum Solem solum lumen emittere, quod splendet, procedit, & crescit usque ad perfectum diem, verissimum, experientiæque consentaneum esse firmiter statuo. Hincque iustos soles esse, qui splendore Virtutum suarum, mortalibus vitiorum præcipitia nota faciunt, & ab ijs potentissime abducunt; decerno.

Ac quemadmodum Sol, in cursu suo. Duodecim Zodiaci Signa, singulis Annis percurrere videtur, habent quoque Iusti Zodiacum suum Virtutum, quem vitæ suæ annis seduli peragunt. Hecquæ singula Zodiaci signa in solis nostri cursu, linguæ meæ cursu representare aggredior.

Arietem primum Zodiaci esse signum apud omnes Astrophilos in confesso est. Quid per Arietem in Iustorum vitæ Zodiaco portenditur? **MORTIFICATIO** est huius Zodiaci Aries, quo sensus nostri potentissime, tanquam Arietinis cornibus retundun-

tur. **SOL** noster **MARIA MAGDALENA** istud signum in Adolescentia sua ingressa est, dum vñdecim solum Annos nata, corpus suum dirissimis flagellare verberibus consueuerat, nec his ingeniosis poenitentiae Cruciatibus contenta, nouum tormenti genus ex aculeatis spinis Coronam cingulumque texens, & illis caput vna cum corpore, noctis vnus spatio, acerbissimis cum doloribus cingens, inuenit.

Sed ad secundum signum **TAVRVM** scilicet veniamus. Quid per Taurum nisi **FORTITVDO** in superandis ferocissimis hostium tentationibus. Fuit **SOL** noster in hoc signo, dum quinquennio atrocissimis, iisque contra Fidem, Spem, & Castitatem, tentationibus, a stigijs (Deo permittente) impeteretur hostibus. Non etenim se ab ijs vinci passa. Viriliter egit, fortiter pugnavit, & generose vicit, ideoque in Extasi quadam a Cordis sui dilectissimo Sponso Coronata fuit. Sed hostes praefatos, quibus superauit modis? Infideles frequentissimis fidei elicitis actibus tanquam plumbeis sceleriter confecit glandibus Desperatos firmissima obtinendarum a **DEO** sibi pollicitarum retributionum spe, tanquam acutissimo transfixit Ense. Impuros, denique Corpus suum tenellum virgineum pungentibus in spinis volutando, tanquam acutissimis abegit sagittis. Sed quid dicam de Tertio Signo. **GEMINIS** scilicet Amorem in Deum, & proximum significantibus. Flagrabat **SOL** noster Diua **MARIA MAGDALENA** amore vtroque, Amore in Deum, ita vt euidentissima eiusdem cogeretur dare signa, faciem rubore insolito, a vehementi Amoris aestu procedente suffusam praese ferens; & quandoque praenimio amoris eiusdem Incendio seipsam gelidis conspergeret aquis languensque exclamaret, **O AMOR, O AMOR, TANTAM SVFFERRE FLAMMAM NEQVEO**. Amore quoque tanto in proximum ferebatur, vt in Iuuentute sua pauperum Infantibus Scholas frequentatibus, Ientaculum merendamque suam dispertiret, eisdem Fidei nostrae mysteria, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolumque Apostolorum, & id genus alia, sedulo docens,

docens, Tantoque hoc in officio perfundebatur gaudio, vt quædam vice ab eodem a Parentibus disturbata, incôsolabiliter (vsque ad aduentum dissipulæ quam instruere posset) fleuerit.

Quartum verò Signum Zodiaci quod est, **CANCER** ni fallor. Quid **Cancer** retrogradiens indicat, nisi Humilitatem, qua quo magis Iustus, a Mundi huius vanis magnitudinibus fastuque recedit, eo Illustrior maiorque euadit, iuxta illud, Qui se humiliat exaltabitur. **SOLIS** nostri Humilitas tanta fuit, vt splendidiore Velle quamuis Conditioni suæ iuxta vanam vanorum hominum opinionem conuenientiores (licet cum fletu) generoso tamen reijceret animo. Hinc quoque fiebat, vt sollicite, quæ de eius visionibus Chartæ mandabantur (ad eadem flammis deuouenda) inquireret.

LEO autem quintum Zodiaci signum quid? Nisi **Zelum** **HONORIS DEI** significat. Sicut enim **Leo**, nulli parcit, nulli ignoscit, Sic **Zelans** honorem **DEI** nullum veretur, nullum considerat in rebus eiusdem honorem spectantibus. Fuit **Diua MARIA MAGDALENA SOL** noster in hoc signo taliter, vt si centum eidem fuissent vitæ, easdem pro **DEI** honore paratam se ponere, centies de die, forti multoties professæ sit pectore, Et cum verba vel minime eundem honorem tangentia audiret, acriter noctes integras, lachrimis singultibusque infumendo defleret.

SOL noster **Diua MARIA MAGDALENA**, fuit quoque in Sexto Zodiaci signo **VIRGINE** scilicet (Virgineam denotante puritatem) ita vt lethali decumbens in lectulo, se, nequidem quid Castitatem, ne dum violare, verum etiam offendere posse, ignorare. O admirandam Puritatem. O stupendam Castitatem. O Angelicam Virginitatem, quam ita coluit, ita dilexit, vt sæpe sæpius **Claustri** sui parietes, eo, quod illi Pudicitia florere illibatum conseruassent, suauia ret. Sæpissimeque Monialibus suis, Deum eas iuxta puritatem remuneratarum esse, dictitaret.

LIBRA vero septimum Zodiaci signum quid? Exactam representare **IUSTITIAM** certum est, hancque ita **SOL** noster

Diua

9

Diua MARIA MAGDALENA colebat, vt nunquam sibi maiores, quam alijs Sororibus fauores, exhibere passa fuerit, ita vt pro eius satisfactione, Ceteræ Matres omnino eam ad instar omnium tractare cogerentur; nunquamque magis exultaret, quam dum sibi aliquid viuæ necessarium, deficere videret.

In octauo quoque Zodiaci signo **SCORPIONE** scilicet **Odiū VITIORVM** designante, **SOL** noster **Diua MARIA MAGDALENA**, toto tempore suo motata fuit, ita, vt Vitæ suæ finem impositura, se ex hac miseriarum Valle discedere, solum hoc ignorando quomodo Creatura Creatorem, deliberate offendens, inueniri possit, protestata sit, acerbissimeque miserum peccatorum in delictis suis existentium, statum defleuerit, suisque lachrymis, multorum præcipue vero Sacerdotum (quos in tali statu degere nouerat) a **DEO** cœlitus conuersionem impetrarit.

Nonum signum **SAGITTARIVM** scilicet frequentissime **SOL** noster **Diua MARIA MAGDALENA** inuisebat, **Sagittarius CONTEMPLATIONIS** Symbolum est, per eam etenim Cor nostrum in Deum, tanquam sagitta per arcum vehementissime fertur. Dico frequenter inuisebat, & non abs re, cum vita eius fere continua cōtemplatio fuerit, ab eaque haud facile nisi in Sanctæ virtute Obedientiæ reuocaretur. Hæc **SOLIS** nostri **Diuæ MARIE MAGDALENÆ** eruditissima fuit præceprix, & Doctrix ita vt in ea scēpissime Diuino Sanctorumque frueretur colloquio, In ea, Altissima Incarnationis, & Sacrosanctæ Triadis illi reuelabantur Myſteria. In ea Sanctorum Patrum, & Sacræ Scripturæ appositissime citare Sententias didicerat, ita vt doctissimi quique admirabundi, Quomodo hæc sit, & litteras non didicit, dicere cogerentur. In ea denique peculiarissimos a **DEO** recepit fauores, vt dum in Sponsam accepta fuit, Spinea donata Corona, candidissimo puritatis eius Symbolo, redimita Velo. Sed quid ego molior, angustis Orationis meæ exiguae terminis vastissimam Extasium eius molem includere? Fallor, fallor. Tot etenim, & tantæ sunt, vt Quatuor Vitæ eius Volumina iisdem referta, cumulataque sint. Vnde ad.

B

De-

Decimum Zodiaci signum **CAPRICORNVM** videlicet (e cuius papillis, Lac B **ONITATIS** Symbolum exprimitur) transeo. Tanta Solis nostri Bonitas, vt omnes Christi fideles præcipue vero Nouitias suas tenerrimo prosequeretur amore, vicissimque eas, ad sui amorem, inuisibili quodam traheret alliceretque nexu. Verba aspera ex illius ore exulabant, & vere Christi Sponsi sui Imitatrix, mirent se omnibus præbebat.

Hinc in yndecimo quoque signo **AMPHORA** scilicet, **SOL** noster Diua **MARIA MAGDALENA** commorata est, non sua (cum ab ijs plane immunis fuerit) sed Christianorum deslendo peccata (Signum enim hoc Lachrymarum Symbolum esse reor) conuersionem eorum a Sponso suo impetrans. Flebat peccatorum coecitatem. Flebat eorum damnationis periculum, Sed vix enarrari potest, quanto luctu singulisque se immergebat, dum Bonitatem, Maiestatem, & Misericordiam Diuini Numinis ab ingratissimis peccatoribus offendi meditabatur. Considerabat etenim **DEO** bono pro beneficijs maleficia, pro bonis mala, loco virtutum vitia, loco gratiarum actionum maledictiones loco gratitudinis nefandam reddi ingratitudinem. Et profecto nonne hoc æternis lachrymis dignum? nonne Sanguineo fleta lugendum? nonne luctu inconsolabili deplorandum? Proch dolor? Creator a Creaturis, quas plasmauit, quas sustinet, quas alit, offenditur? Saluator ab ijs quos saluauit ad Vindiictam, inauditis prouocatur Criminibus. Redemptor, qui sanguinem suum pro mortalibus, e manibus Dæmonis, redimendis effudit, eundem ab ijs sine reuerentia profanari, ac vix non pedibus conculcari videt. O facinus? O scelus? O portentum?

Verum ad duodecimum Zodiaci signum redeo. **PISCES** intelligo, Ieiunij aptissimum Symbolum. **SOL** noster Diua **MARIA MAGDALENA** vere in hoc signo moratus est, dum accepto a Christo dilecto Sponso præcepto, vt toto quinquennio, pane, & aqua contenta viueret, fidelissime id executâ, solisque Diebus Festis, & Dominicis ex eiusdem Christi indulto Quadragesimalibus

vesceretur cibus. Cumque Matres experiri volentes, vtrum hæc norma vitæ a DEO esset, eidem alium obtulissent cibum, difficultatemque in eodem deglutendo expertæ fuissent, in eius continuatione illam reliquerunt, donec quinquennio post, ad prius viuendi institutum, redeundi a DEO præceptū formale, accepisset.

Sed quid SOL, hæc percurrendo signa, facit, Quid constituit. Eundem Annum constituere incomperito habemus; hæc nāque in Quatuor diuidere partes neminem ignorare arbitror. SOL quoque Noster constituit floridissimū Veritempus, propositionibus firmis, Sanctissimisque refertissimum, Constituit quoque Autumnum, operum bonorum fructibus onustum. Constituit denique Durissimarum mortificationum crudelitate Hyemem rigidam, Et sicut hæc quatuor anni partes suis constant Mensibus habuerūt illæ quoque suos Virtutum Selectissimarum Menses duodecim.

Quorum primus fuit OBEDIENTIÆ inestimabilis. Et vere prima Virtus, cæterarū solidum fundamentū. Fuit, fuit San. MARIA MAGDALENA SOL noster, fidelis in Obedientia, nesciens moras, fugiens crastinum, præripiens præcipientem, parans oculos visui, aures auditui, linguam voci, manus operi, itineri pedes, tota denique se colligebat, vt imperantis colligeret voluntatem, ita vt difficiliora quæque, sibi sub Obedientiæ virtute præcepta (etiam propriæ reluctantia voluntati) alacriter exequeretur, soloque Obedientiæ medio, ab Extasi facillime (alias difficilime) reuocaretur.

Secundus Mensis a SOLE nostro constitutus PAX CORDIS erat. Qua ita, tantaque, fruebatur, vt neque dirissimarum temptationum impetu, neque inconstantibus huius fallacis Orbis fluctibus, neque infaustis quibusque inexpectatisque frangi posset cunctibus. Proximorum mortem æquo animo ferens, nunquam deplorare visa fuit. Sed quid mirum? Cor pacificum esse, in quo Rex Pacis Tabernaculum suum tanquam in Sole posuerat.

Tertium Mensem PATIENTIA Solis nostri in aduersis constituit. Hæc in Diua MARIA MAGDALENA tanta fuit vt

Lustri vnus spatio, cum in manus Tentatoris data fuisset verbera, tormenta, Cruciatu ab eo sibi inflatos, sine murmuratione, sine suspitio, sine impatientia, magnanimitè tulit. Eluxit hæc patientia in eo, quodcum præfati quinque menses spatio, vere Mulier Dolorum existens; hyemali tempore, crura, & pedes eius præ frigore fissuris pleni fuissent, tanquam nil sentiens ne verbulo quidem conquærebatur, immo nec eos inuoluisset ni illi Sorores ex compassione fascijs eisdem ligassent. Huc, ego, vos omnes Delicatos voco huc inuito. Acus puncturam ferre nequitis sine impatientijs? Contemplamini hunc Patientiæ Typum, & si imitari non valetis, stupete.

Sed quid de Quarto Mense **LONGANIMITATE** videlicet in Contradictionibus ferendis, ijsquæ discutiendis dicam? Ea, singularis in Sole nostro fuit omnibus in occasionibus. Verum vt prolixitatem vitæ vnum commemorabo. Quis enarrare valebit quot illa passa sit angustias? Quot a Patre persecutiones? Quot a Matre persuasiones? ab intento Religionis eam reuocantes? Quid illa, stat fortiter, nec se vnci passa. Generoso animo Patri se, malle vitæ, quam intento habitum Religiosum suscipiendi priuari dixit; Matrem vero obsequijs, blanditijs, fœliciter in partem suam, trahit, & obtenta ab ijs licentia in Conuentu Sanctæ **MARIÆ** Angelorum Urbium Floris Florentiæ Carmelitarum Regulam professæ, victrix exultat, tripudiat.

Ac ne Quintum Mensem **BONITATEM** videlicet in operationibus silentio præteream, Actiones eius bonitate nequaquam carere, potuisse assero, cum palam se omnia, mentis acumine in Deum (qui Bonus ipsaque Bonitas est) fixo, & propter eum agere tali modo, vt si sciuiisset, se vno Verbo ob alium finem quam **DEVM** (licet sine eius offensa) prolato, in Seraphinum mutatam iri, nequaquam illud se prolaturam dixerit.

Benignitas erga Subditas sibi constituit Sextam **SOLIS** nostri Diuæ **MARIÆ MAGDALENÆ** Mensem, quæ taliter pollebat, vt vere Columba simplicitatis, seclæ Iracundiæ carens, esset

toruis-

toruisque luminibus quemquam aspicere ignoraret, ita ut asperi-
ori Verbo nunquam Nouitias increpare audita fuerit, verum, eas
aspectu intuituque suo tanquam potenti Philtro a peccatis etiam
minoribus abstrahebat, Virtutisque alliciebat amorem: Illasque
(Cordium secreta penetrans) in afflictionibus intuitus sui benigni-
tate Solabatur Confirmabat.

Sed quid dicam de eius **MANSVETVDINE** Septimum
constituente **Mensem**? Hæc tanta Maiestate non solum in Corde
verum etiam in Vultu eius, tanquam in Regali Throno reside-
bat, ut ferocissimi nos quosque Mortales sui participes redderet,
eosque e Crudelibus Lupis, peccatis erroribus vitijque se impli-
cantibus in mites Agnos, ad Iustorum greges redeuntis sæpe
sæpius mutauerit.

Octauus Mensis fuit **FIDES** in Deum, eaque tanta, ut dum
SOL noster **DIVA MARIA MAGDALENA** contra eam
tentata iamque ad cultum, ut sibi vim inferret arripiendum in-
ducta fuisset, Christi ope foeliciter euaserit, eundemque cultum
Aræ Virginum Reginæ Sacratæ imposuerit, admirandosque
Fidei actus eliciens, omnes communis hominum hostis conatus
fregerit, irritosque fecerit.

Hinc quoque **Nonum Mensem** constituens **LOETITIA**
Spiritus eius etiam in grauissimis temptationibus afflictionibusque
oriebatur, eaque huiusmodi, ut sæpissimè, dum à sensibus per
Extasim alienaretur, vultu ingenti iubilo, letitiaque plane Cœ-
lesti perfuso viseretur, hacque visione insipientes eiusdem ga-
udij supernaturalis participes redderet; Verum silentio præterire
singularem eius **MODESTIAM** in Actionibus.

Decimum constituentem **Mensem** nefas esse censeo. Hæc illi
tanta erat, ut illi innata irradicataque videretur, ita ut vanam glo-
riam Orbis, Mortaliumque futiles laudes, tanquam Veneno-
sissimam lethalemque pestem horreret, vitaret, fugeret: ideoque,
nisi Sanctæ Obedientiæ vinculo constricta, **Mysteria** in Extasibus
ei reuelata patefaciebat.

Vndecimus Mensis à NOTITIA DEI, & sui ipsius constituebatur. Nouerat SOL noster. Nouerat inquam fragilitatem debilitatemque Suam, ita vt cum illius, quis peccator, Orationibus comendaretur, crebro Verba hæc. SI DEVS ame manum suam tolleret grauissima quæque scelera perpetrarem. Ingeminarer. Ex hac sui notitia tantam in Fiduciam Spemque in Deum.

Duodecimum constituentem Cursus SOLIS nostri Mensem deuenit, vt in Tentationibus in Contradictionibus, in Oppositionibus nullum illi esset securius refugium, tutiusque Asillum, quam Christus speciebus exiguae Hostiæ velatus. Hic illi totum erat in pusillo, erat enim refrigerium in ardoribus, vmbraculum in æstu, Solator in afflictionibus Dux in negotijs susceptis, Erat illi denique Omnia in omnibus.

Sed peragratiss Duodecim Zodiaci Signis constitutis Duodecim Mensibus, Sol noster ad Occasum Vergit; Sed quid mirum? Creatus erat, mortalis erat, sicque a communi mortalium lege. Statutum est omnibus hominibus semel mori haud exemptus. Habuit Orbis Paganus (dum Dæmonum simulacra impiissime coleret) Soles suos, & hi occasum passi sunt; Sed nunquam lucē a DEI Visione communicatam adepturi. Sol Magnanimitatis sæculi sui fuit Cæsar, & tamen interiit. Sol Eloquentiæ Cicero, & tamen periit. Sol Magnitudinis immensæ Alexander Magnus, & tamen occubuit; Sol Prudentiæ Cato, & tamen imprudenter se Consecit, Sol Philosophiæ Aristoteles, & tamen Mortis Ergo deuitare nesciuit. Sol Historiæ Titus Liuius, & tamen mortuus. Vergit ergo SOL noster Diua MARIA MAGDALENA ad occasum sed quo propior ad eum accedit, eo splendidiore luminis sui radios emmittit. Dum etenim dierum suorum plenitudinē, ab Ætatis Hyeme superatā, inter brachia gelidæ Mortis sepeliret, vicinamque morti eam Conscientiæ eius directori nuntiatum fuisset, vt eidem assisteret; hicque ad tremendum Sacrosanctæ Missæ Sacrificium celebrandum paratus esset, præceptum ad eam misit, vt quemadmodum Viuens Obediens fuerat, sic quoque

que morti proxima in Virtute Sanctæ Obedientiæ mortem suam retardaret.

Quid SOL noster faciet. Cupit dissolui, & esse cum Christo Vnico Animæ suæ Sponso, verum Vnionis desiderio, per Obedientiæ præceptum, temperato, nouas reassumit vires, & quæ iam ab aliquo tempore, horrido Mortis in silentio iacebat, rumpens illud in hæc Verba BENEDICTVS DEVS prorumpit, haustū Vini postulat, quo accepto animam fugientem retinet, eamque ad Sororum e Sacro Conuiuio redeuntium, siue Confessarij aduentum expectare præcipit, ac tandem accepta eius benedictione leniter in Domino abdormiuit. O Sacrum Obedientiæ portentū. O mirum. O stupendum euentum. Moribundam in vita hac detinere? Vires eidem restituere? eandemque, data ei licentia mori permittere? Mirum, & stupendum satis. Sed quid mirum? Cum Obedientiæ Virtutem id patrasse, dixisse sufficiat. Hanc etenim Virtutum Basim, & fundamentum esse, quis negabit? Hanc Coeli Portam quis non concedet? Hanc denique Thau maturgam siue Miraculorum Patratricem quis Inficias ibit? Maurus obediens, aquas tanquam solidum calcat Solum, Apostoli tota nocte in piscatura nil capientes lassati, dum Saluatori obediunt, copiosissimā piscium extrahunt prædam. Diua MARIA MAGDALENA quid mirū cū ad primū Obedientiæ sonū morti proxima reuiuiscat.

Sed iam accepta benedictione Diua MARIA MAGDALENA mortua est. Quid? ergo Sol noster occidit? Nequaquam. Quid ergo? SOL noster Eclypsin passus est, vt tandem in Cælo collocatus, benignis nos iuuat influxibus suauibus soletur remedijs, & insolitis confirmet gratijs a se impetratis.

Illuxit post eam Eclypsin Sol noster, Mariæ de Roueri, quæ a Sedecim Annis, dolorum atrocium clauis, lectulo affixa, dum flores, qui corpus SOLIS nostri Diuæ Mariæ MAGDALENÆ tetigerant, odoraret, pristinae, eius fauorabilibus influxibus, restituitur sanitati.

Illuxit Thomæ Fiasco, dum fronde, corporis actu Virtutem
adepto,

adepto, Genu eiusdem sanat vlceratum?

Illuxit Lucretiæ Pezzini, dum eandem a Dæmonis potestate (à quo Nouennij spatio posessa fuerat) liberat.

Illuxit Adolescenti impuro, à quo mortua Vultum auertens eundem ad se redire fecit, & conuerti.

Illuxit Magdalenæ Angelæ Gorinæ, duorum Annorum spatio oculis orbatæ, dum eidem, lucis huius iucundum, restituit conspectum.

Illuxit Sexaginta alijs, quos breuitatis causa omitto. Quis etenim Cæcos, Claudos, Surdos, Mutos, eius intercessione sanatos, enumerare Valeat?

Non occidit igitur SOL noster, sed splendet, lucet, rutilat, gratis a se petitas, tanquam radios suos, diffundens, impetrans. Ad hunc SOLEM in afflictionibus nostris recurramus. Ad hunc SOLEM (quem Antiquitas Medicinæ Deum finxerat) in morbis nostris refugiamus salutem certo obtenturi. Ad hunc denique SOLEM, dum peccatorum tenebris inuoluimur, eamus, ipse eas discutiet, ipse repellet, ipse dissipabit. Sicque è filijs Iniquitatis, nos in DEI filios transformabit.

D I X I.